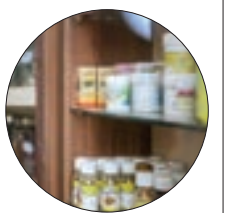

۶

بانوی عطار محله
و کیل آباد، اصول این
حرفه را در دنیای
علم و دانش آموخته است

**کسب و کار
خوشبو اما خطیر**

۷

تماشای آوای سیمرغ

۸

دغدغه شهر و ندان، ایمنی و زیبایی کال

روایت‌هایی از محمدحسین علیزاده
نیکوکاری که در جذب ۴ هزار خیر و ساخت بیش از ۵ هزار مدرسه نقش داشته است

۵۶۴

ساختم و ساخته شدم

اهالی ساکن محدوده کال آموزگار، درخواست بهبود وضعیت این مسیر را دارند

دغدغه شهروندان، ایمنی و زیبایی کال

سیدمصطفی بهشتی، با وجود سامان دهی کال حاشیه بولوار آموزگار شهید راجائی که به نام کال آموزگار شناخته می شود هنوز هم کمبودها و مشکلاتی در این مسیر وجود دارد که موجب نارضایتی ساکنان محله های زیبای شهر و آژادشهر از مجموعه مدیریت شهری شده است و این افراد درخواست دارند اقدامات تکمیلی برای بهبود وضعیت این مسیر انجام شود.

● بهره برداری اقتصادی از مسیر کال

امام جماعت مسجد امیرالمؤمنین (ع) که پیگیر رفع مشکلات اهالی محلات زیبای شهر و آژادشهر است درباره کمبودها و مشکلات کال آموزگار گفت: مهم ترین مشکل این مسیر برای ساکنان این محله فضای بصری ناپسندی است که ایجاد کرده است. اهالی اینجا از اینکه در کنار خانه شان یک کال وجود دارد که شهرداری اقدام به پوشاندن آن نمی کند ناراضی هستند.

حجت الاسلام سید موسی سلطانی در ادامه بیان کرد: این مسیر در بهار و تابستان مأمّن کارتن خواب ها و معتادان است که وجهه خوبی برای محله ندارد. همچنین برخی شهروندان اقدام به تخلیه زباله ها و نخاله های خود در کف این مسیر می کنند که بر زیبایی های آن می افزاید. در حالی که اگر این مسیر پوشیده باشد یا باواگذاری به فروشندگان صنایع دستی و یا حوزه دیگری بهره برداری شود، چنین اتفاقی نمی افتد.

مسعود محمدیان از کسبه محله زیبای شهر درباره کال آموزگار گفت: من شرایط امروز این کال را بد نمی بینم و فکر می کنم اگر نظافت کف آن با دقت بیشتری انجام شود، مشکل چندانی ندارد. اما نگرانی ساکنان قدیمی این محدوده بیشتر از آینده آن است. بعضی موارد در ساعات پایانی شب در این مسیر افراد کارتن خواب و معتاد رفت و آمد می کنند و بیای خوابند. هرچه می گذرد تعداد این افراد به ویژه در شب هایی که هوا خیلی سرد نیست بیشتر می شود. ادامه این روند به معنای این است که اینجا تبدیل به پاتوقی برای این افرادی شود و مزاحمت های آن برای اهالی محله است.

● نگرانی از سقوط کودکان

ثریاحتمی از شهروندان ساکن محله زیبای شهر درباره کال آموزگار می گوید: وضعیت این کال از ۱۰ سال قبل خیلی بهتر است. بادباز چینی های سنگی زیبا شده است و با بتن ریزی که کف آن شد مشکل آب گرفتگی هم تا حدود زیادی برطرف شد. اما نگرانی من به عنوان یک مادر بیشتر به دلیل ارتفاع زیاد دیواره این کال است. بچه های ما اوقات زیادی داخل خیابان امامت ۵۴ مشغول بازی هستند که به دلیل شیطنت های کودکان احتمال سقوط آن ها از ارتفاع زیاد است. نرده هایی هم که نصب شده است کوتاه است و نمی تواند مانع خوبی باشد. شهرداری قبلا قسمتی از این مسیر رانده گذاری کرد و بعد از آن به حال خود رها شد.

● تغییر باید با موافقت آب منطقه ای باشد

معاون اجرایی شهرداری منطقه ۱۱ در پاسخ به درخواست های اهالی محله های آژادشهر و زیبای شهر درباره کال آموزگار گفت: سامان دهی مسیر این کال در چند سال قبل انجام شده است و در ادامه مشکل تجمع آب ها که منجر به ایجاد بوی بد و حضور حشرات می شد هم برطرف شد. بخشی از درخواست اهالی این محلات درباره نگرانی از ناایمن بودن مسیر به ویژه برای کودکان بوده است. ما از سال قبل برای رفع این مشکل اقدام کرده ایم و اعتبار لازم را اختصاص داده ایم. افزایش ارتفاع نرده های حفاظ اطراف این مسیر از سال قبل انجام شده است و قسمت باقی مانده هم امسال انجام می شود.

علی عرب پور در ادامه افزود: درباره دیگر درخواست هایی که اهالی مطرح می کنند و توقع ایجاد بازار فروش صنایع دستی یا بازسازی مسیر را برای بهبود وجهه محلی آن دارند، ما باید نظر مثبت شرکت آب و فاضلاب منطقه ای را در این زمینه جلب کنیم. تاکنون مسئولان این شرکت از هرگونه تغییر فضا در محدوده مسیل مخالف بوده اند و دلایل کارشناسی خود را داشتند.

منطقه ۱۲

منطقه ۱۱

کودکان و نوجوانان محدوده الهیه در برنامه های هفته کتاب شرکت کردند

توجه «بهمن» به مطالعه

رضاریاحی مرکز مطالعه بهمین به عنوان تنها کتابخانه محدوده الهیه، بیشتر بار علمی و آموزشی منطقه ۱۲ را به دوش می کشد. این مجموعه فرهنگی در هفته کتاب و کتاب خوانی برنامه های متنوعی را در دستور کار داشت که از جمله آن ها می توان به برگزاری مسابقات مجازی داستان نویسی، برگزاری کارگاه مجازی قصه گوئی و عضویت رایگان ۵۰ نفر از اهالی کتاب خوان منطقه در کتابخانه بهمین اشاره کرد. برنامه هایی که با هدف تقویت فرهنگ مطالعه و افزایش سرانه کتاب خوانی به ویژه در بین کودکان و نوجوانان به انجام رسید.

● عادت دادن کودکان به اظهار عقیده

محور اصلی هفته کتاب و کتاب خوانی، اهمیت دادن به مطالعه است و اینکه تلنگری برای دستگاه های مسئول باشد که کتاب یک ابزار فرهنگی رسا، مانا و تأثیر گذار است و همه نهادها در شرح وظایف و رسالت فرهنگی ای که دارند باید به آن بپردازند.

مسئول مرکز فرهنگی بهمین که در نیش خیابان سجاده ۸ قرار دارد، می گوید: ساختار و محتوای مراسم هفته کتاب امسال، به دلیل بیماری کرونا تغییر کرد و بسیاری از طرح ها و برنامه های حضوری و فیزیکی جای خود را به برنامه های غیر حضوری و آنلاین دادند. ما هم از این قاعده مستثنا نبودیم و مسابقه مجازی داستان نویسی را با موضوع خودشناسی ویژه کودکان و نوجوانان برگزار کردیم. زهرا زاهدی با بیان اینکه ۵۰ نفر از کودکان و نوجوانان منطقه که علاقه مند به نوشتن هستند، در رقابت داستان نویسی شرکت داشتند، تصریح می کند: شناسایی ظرفیت های محله در حوزه کتاب خوانی و عادت کردن کودکان به سخن گوئی و اظهار عقیده از جمله اهداف برگزاری مسابقه مجازی داستان نویسی بود و در نهایت به ۱۰ نفر از آن ها جوایزی اهدا شد.

● تولید کتاب با مواد بازیافتی

زاهدی به کارگاه تهیه کتاب ویژه کودکان و نوجوانان با موضوع بازیافت و تفکیک زباله اشاره می کند و می گوید: این کارگاه شامل آموزش ساخت کار دستی و تهیه کتاب از مواد دور ریختنی و بازیافتی بوده است که با هدف توانمندی، رشد خلاقیت کودکان، کاهش تولید پسماند و آشنایی با مراحل و ابزار مختلف بازیافت برگزار شد و کار گروهی از کارشناسان سازمان مدیریت پسماند شهرداری مشهد به مدیریت، عمو بازیافت، اجرای مراسم را بر عهده داشتند.

● داستان نویسی آینده

هستی نظری نوجوان ۱۲ ساله ای است که در حاشیه مراسم اهدای جوایز مسابقه داستان نویسی با او گفت و گومی کنیم. او از خواندن کتاب لذت می برد و آن را به عنوان یک دوست خوب و صمیمی می داند. هستی می گوید: عاشق خواندن کتاب داستان های کودکان هستم، بعضی کتاب ها را بارها خوانده ام و داستانش را برای دوستان و هم کلاسی هایم تعریف می کنم.

هستی این روزها هم کلاس داستان نویسی می رود و هم کلاس نقاشی، اومی گوید: تمام سعی خود را می کنم که در آینده ای نزدیک نویسنده رمان های کودکان باشم و شخصیت های داستان ها را هم خودم نقاشی کنم.

پویانمایی ۱۰ ساله همراهم مادرش در این مراسم حضور دارد، پسر بچه ای که به قول مسئول مرکز فرهنگی بهمین، عشق کتاب است و هفته ای سه بار به کتابخانه می آید و هر بار ۶ کتاب داستانی به امانت می گیرد.

مادرش، منصوره محرابی، درباره علاقه فرزندش به کتاب می گوید: پویا از آن دست بچه هایی بود که هر شب به دنبال بهانه ای برای فرار کردن از خواب می گشت و اصلاد به خواب نمی داد. با چند مشاور صحبت کردم، همگی بر این باور بودند که خواندن کتاب داستان های جذاب کودکانه باعث اشتیاق بیشتر بچه ها به خوابیدن می شود. از همان شب کتاب خواندن برای پویا مثل لالایی آخر شب شد و هنوز هم این عادت پابرجاست. او هر شب یک ساعت کتاب می خواند و بعد می خوابد. البته از وقتی خواندن و نوشتن یاد گرفته است، زحمت کتاب خواندن با خودش است.

منطقه ۱۱

زمینی برای توان یابان

زمین بازی ویژه کودکان توان یاب در هفته آینده در بوستان ملت افتتاح می شود. این زمین مطابق با استانداردهای لازم برای کودکان توان یاب طراحی و ساخته شده است و فضاهای مختلفی از جمله زمین بازی و فضای استراحت را در خود جای داده است. ساخت این زمین ویژه با هدف خدمات دهی به تمام اقشار جامعه انجام شده است و قرار است قدمی در مسیر تحقق شعار شهر همگان باشد.

نقد و بررسی کتاب

نشست نقد و بررسی کتاب با حضور اهالی ادبیات و استادان این حوزه در خردسرای فردوسی برگزار شد. این نشست با موضوع نقد و بررسی کتاب اسطوره شناسی عصبی - تکاملی و با حضور عبدالرضا ناصر مقدس نویسنده کتاب برگزار شد و در باره مباحثی از جمله جایگاه اسطوره ها و زندگی نامه آن ها بحث و تبادل نظر شد. در پایان این نشست ادبی ایاتاتی از شاعران مختلف توسط افراد حاضر خوانده شد.

میزبانی از سفیران سلامت

همایش افتتاحیه طرح سفیران سلامت آموزش و پرورش استان خراسان رضوی به میزبانی آموزش و پرورش ناحیه ۶ برگزار شد. این برنامه با حضور مسئولان آموزش و پرورش و نمایندگان بهداشت استان و با حضور تعدادی از دانش آموزان سفیر سلامت برگزار شد. در مراسم افتتاحیه طرح سفیران سلامت استان اهداف طرح و وظایف اعضا تشریح شد و تعدادی از دانش آموزان نمایشی مرتبط با کار سفیران سلامت اجرا کردند.

نمایشگاه کتاب ملت

هم زمان با هفته کتاب و کتاب خوانی، نمایشگاه کتاب بوستان ملت در چند غرفه دایر شد. این نمایشگاه با هدف ترویج فرهنگ مطالعه و کتاب خوانی به همت اداره اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه ۱۱ برپا شد. در این نمایشگاه که در مقابل شهر بازی بوستان ملت برپا شده است، علاوه بر فروش انواع کتاب ها در حوزه کتاب و مطالعه مناسب افراد، مشاوره رایگان ارائه می شود.

تعیین مسیر خطوط الهیه

بامسدود شدن برخی مسیرها برای اجرای پروژه تقاطع خلیج فارس، مسیر ۱۷ خط اتوبوسرانی پایانه الهیه به طور موقت تغییر می کند. در راستای اجرای این طرح اتوبوس های مسیر بولوار مجیدیه از خیابان بوستان عبور خواهند کرد و خطوط مسیر دور برگردان بزرگراه آیتا... هاشمی رفسنجانی از بولوار های محمدیه و امیر به تغییر مسیر می دهند. همچنین اتوبوس های عبوری از خیابان شهید قنبری از بولوار رحمانیه و محمدیه تغییر مسیر می دهند.

مرمت جداول الهیه

با توجه به فرارسیدن فصل بارش و احتمال آب گرفتگی معابر و جداول ها، مرمت جداول در بولوار الهیه انجام شد. پس از ریزش دیواره برخی جداول بولوار الهیه و در پی درخواست شهروندان از سامانه ۱۳۷، بهسازی و مرمت این جدول ها به همت اداره فنی و عمران شهرداری منطقه ۱۲ انجام شد. به منظور پیشگیری از آب گرفتگی معابر علاوه بر مرمت جداول ها، بهسازی کانال ها هم توسط شهرداری منطقه در حال اجراست.

زیباسازی خلیج فارس

تقاطع غیرهم سطح خلیج فارس با کاشت گونه های گیاهی مختلف زیباسازی شد. پس از بهره برداری از سطح منفی تقاطع خلیج فارس در هفته گذشته، زیباسازی این مسیر توسط اداره فضای سبز منطقه ۱۲ انجام شد. در این طرح ۱۰ هزار بوته گونه گیاهی مختلف که شامل گل های فصلی و گیاه های همیشه سبز است در آیلند میانی پروژه تقاطع غیرهم سطح خلیج فارس کاشته شد.

جمع آوری برگ های پاییزی

جمع آوری برگ های درختان هم زمان با فرارسیدن فصل پاییز به همت اداره خدمات شهری و پاکبانان و پارکبانان منطقه در حال انجام است. در طول آبان ماه امسال بیش از ۷ تن برگ از معابر منطقه جمع آوری شده است که پس از جداسازی زباله، بسته بندی شده و تحویل ایستگاه های سازمان پسماند شده است. این برگ ها با هدف استفاده بهینه برای تولید کود طبیعی استفاده می شوند.

شهردار منطقه ۱۲ تأثیرات ۲ پروژه بزرگ عمرانی منطقه را تشریح کرد

حذف گره های ترافیکی

سیدمصطفی بهشتی یکی از بزرگترین معضلات شهری در دنیای امروزی ترافیک است، اتفاقی که موجب بر هم خوردن آرامش شهروندان و ایجاد دغدغه برای مدیران شهری می شود. البته کار در جایی سخت تر می شود که ترافیک های روان تبدیل به گره های ترافیکی شوند و ریدادی که در سال های اخیر در طول بزرگراه آیتا... هاشمی رفسنجانی و در چند نقطه مشاهده می شد اما همت مدیریت شهری بر این شد تا این مشکل به حداقل برسد در همین راستا چندین پروژه در این مسیر انجام شد. برای بررسی نتیجه

این پروژه ها با اعلی زینت بخش شهردار منطقه ۱۲، گفت و گو کردیم. در ابتدای این گفت و گو زینت بخش به پروژه های عمرانی و ترافیکی مربوط به بزرگراه آیتا... هاشمی رفسنجانی اشاره کرد و گفت: ما از ابتدای انتهای این بزرگراه ۳ پروژه داریم. طرح میدان آزادگان در ۴ سطح اجرامی شود که ۲ فاز آن باقی مانده است و امیدواریم تا نوروز پایان یابد. همچنین پروژه تقاطع غیرهم سطح خلیج فارس را در دست اجرا داریم که سطح منفی یک آن در هفته گذشته به بهره برداری رسید و سطح باقی مانده هم به زودی در

اختیار شهروندان قرار خواهد گرفت. آخرین پروژه هم در این مسیر چپ گرد حاج قربان است. در مجموع این پروژه های ترافیکی این بزرگراه را به حداقل برساند و از طرفی سبب تسهیل رفت و آمد شهروندان به ویژه برای سفرهای درون شهری شود. شهردار منطقه ۱۲ در ادامه به حذف تداخل حمل و نقلی در میدان ها اشاره کرد و افزود: تا پیش از این در ۲ تقاطع آزادگان و خلیج فارس مایک سطح میدان داشتیم که تداخل تردد وسایل نقلیه در آن ها بسیار زیاد بود و باعث ایجاد گره های ترافیکی می شد،

اکنون با چند سطحی شدن این ۲ تقاطع شاهد حذف این گره های ترافیکی هستیم که منجر به روان شدن مسیر شده است. این مسئول شهری در پایان درباره بهبود وضعیت ترافیکی مسیر بزرگراه آیتا... هاشمی رفسنجانی گفت: ۲ پروژه اجرایی عملیات ترافیکی را به ویژه در ساعات های ابتدایی شب به حداقل رسانده است. لغو طرح ممنوعیت رفت و آمد شبانه هم اهمیت این پروژه ها را با توجه به تقسیم موج رفت و آمد در ساعات بیشتر در آینده بهتر نشان خواهد داد.

پروژه گرافی

زمین ورزشی چمن بوستان ملت

ضلع غربی بوستان ملت

۱۳۶۰

چمن پاخور ده ملت

زمین ورزشی چمن بوستان ملت قطعا یکی از قدیمی ترین مکان های ورزشی شهر مشهد است که در دهه ۵۰ به صورت خاکی میزبان شهروندان و ورزش دوستان بوده است و بعد از آن در سال ۱۳۶۰ به صورت چمن طبیعی و با انجام عملیات عمرانی به بهره برداری رسیده است. بسیاری از شهروندان مشهدی که اهل ورزش کردن هستند در این زمین خاطرات بسیاری دارند. آخرین بار این زمین در سال ۱۳۹۹ بازسازی شد و در حال حاضر در اختیار بانوان ورزشکار قرار دارد و ورزشکاران رشته های اسکیت، دوچرخه سواری و دوومیدانی در آن فعالیت دارند.

نرگس ارجمندی از ورزشکاران منطقه ۱۱ درباره این فضای ورزشی گفت: با توجه به کمبود فضاهای ورزشی برای بانوان، بهره برداری اختصاصی از این مجموعه برای خانم ها خیلی مفید است و تعریف فضاهای مختلف ورزشی در اینجا، نیاز ورزش دوستان را برآورده می کند. درخواست داریم به وضعیت چمن خراب شده این مجموعه هم رسیدگی شود تا بتوانیم ورزش های توبی را در صورت امکان در این فضا برگزار کنیم و خطر مصدومیت ورزشکاران را تهدید نکنند.

روایت‌هایی از محمدحسین علیزاده، نیکو کاری که در جذب ۴ هزار خیر و ساخت بیش از ۵ هزار مدرسه نقش داشته است

ساختم و ساختم شدم

منطقه

۱۱

● دیوار نویسی دوران انقلاب

علیزاده که می‌خواهد حق فرزندی را ادا و روح پدرش را شاد کند، صحبت‌هایش را با یادای از این مرحوم شروع می‌کند: خدا بیامرز مدیر یکی از مدارس شوکتیه بیرجند بود. آن مدارس را می‌توان به نوعی معادل مدارس هوشمند تیزهوشان فعلی دانست. آن زمان در دهه ۴۰ در این مدارس مشاور داشتند و معلم اختصاصی هنر این درس را آموزش می‌داد. پدرم علاوه بر مدیریت چون نقاش و خوش‌نویس بود، تدریس درس هنر را بر عهده داشت و من اولین آموزه‌های هنری را از او یاد گرفته‌ام طوری که در سال‌های بعد جزو دانش‌آموزان برتر به‌ویژه در درس هنر بودم. همین باعث شد که به اردوهای تفریحی با مضامین هنری دعوت شوم و از همانجا استعداد هنری ام خودش را نشان داد.

اوسال دوم دبیرستان جزو دانش‌آموزان برتری بوده که به اردویی اعزام می‌شود و در آنجا کنار مباحث تربیت بدنی با استادان هنر آشنا می‌شود که این موضوع، علاقه او به هنر را بیشتر می‌کند.

علیزاده می‌گوید: وقتی انقلاب شد عضو بسیج محلات شدم و با هنری که داشتم خطاطی، دیوار نویسی و پارچه‌نویسی‌های انقلاب را انجام می‌دادم. همچنین تصاویر شهدا، امام خمینی^(ع) و دیگر افراد تأثیرگذار انقلاب را می‌کشیدم.

● در محضر استاد

سال ۶۳ که علیزاده بیستمین بهار زندگی‌اش را می‌گذراند، دانشگاه تربیت معلم قبول می‌شود و برای ادامه تحصیل از بیرجند به مشهد می‌آید. یکی از اقوامشان می‌دانسته مرحوم حسین همدانی که از نقاشان صاحب‌نام نقاشی قهوه‌خانه‌ای و اصیل ایرانی است از تهران به مشهد آمده است و از آنجا که به علایق هنری علیزاده هم‌آگاه بوده این موضوع را به اطلاع او می‌رساند. علیزاده آن روزها را این گونه تعریف می‌کند: زمان مامثل الان نبود که در هر کوچه و خیابانی یک آموزشگاه هنر باشد. فقط در تهران، اصفهان و بابل دانشکده هنر داشتیم و به دلیل همین دوری از استادان یاد گرفتن هنر کار ساده‌ای نبود. وقتی فهمیدم در جوار چنین هنرمند معروفی هستم، به منزلش رفتم. انسان بسیار خاکی و متواضعی بود. برخلاف سایر استادان هنر جلو چشم‌ها گردنقاشی می‌کرد تا همه فوت و فن را یاد بگیریم. من هم رفتم خانه‌ای دیوار به دیوار خانه‌اش کرایه کردم طوری که وقتی کارم داشت به دیوار مشت می‌زد.

صحبت از این روزها که به میان می‌آید علیزاده غرق در خاطرات می‌شود. آن قدر از حسین همدانی، مهارت هنری و منش انسانی‌اش یاد گرفته که نمی‌داند کدام را بگوید. گاهی از هنر استادش می‌گوید که در محضر دلالان و هنرشناسان بوده و گاهی از روحیه قناعتگر و زندگی درویش‌مآبانه‌اش. آخر هم که می‌بیند با این حرف‌ها نمی‌تواند حق استاد را ادا کند می‌گوید: اگر بخواهم از حسین همدانی بگویم یک کتاب می‌شود. فقط می‌توانم بگویم خیلی چیزها از او یاد گرفته‌ام؛ از مهارت هنری گرفته تا قناعت و دستگیری از مستضعفان.

علیزاده آن روزها را تأثیرگذارترین روزهای زندگی‌اش می‌داند چرا که همین هنرآموزی‌هایش زمینه ورود او به آموزش و پرورش را فراهم کرده است. او که در این زمان دوره‌های تربیت معلم را گذرانده بود عازم یکی از روستاهای محروم صالح آباد جام می‌شود. روستایی مرزی که به گفته او مردمش از شدت کم‌سوادی دچار تحجر شده بودند؛ بیشتر مردم این روستایی سواد بودند. فقط به پسرانشان آن هم برای چند سال اجازه تحصیل می‌دادند و خودم شش‌هفت‌ساله بودم که دختر ۸ ساله را به اسم ازدواج، به مرد ۴۵ ساله مهاجر خارجی می‌فروختند. حتی یک کلاس درس نداشتند و وقتی من رفتم گمان می‌کردند در همان خانه مخروبه‌ها به بچه‌ها درس می‌دهم اما همانجا فکر مدرسه‌سازی به ذهنم آمد. از مردم فقیر روستا خواستم کمک کنند ۲ کلاس درس بسازیم. آجرها را از یک نفر قرض گرفتیم. پنجره‌ها را از یک روستایی دیگر آوردیم و تا زمان اتمام ساخت کلاس‌ها، زیر درخت به بچه‌ها درس می‌دادم. بعد از اینکه آن کلاس ساخته شد تعداد دانش‌آموزان از ۱۵ نفر به ۶۰ نفر رسید. هنوز با مردمش در ارتباط هستم و دخترانی که آن زمان پای درس و مدرسه آوردند امروز مادر فرزندان هستند که رتبه‌های دورقمی کنکور را دارند.

علیزاده علاوه بر اینکه خودش سبقه درخشانی در مدرسه‌سازی دارد، نقش بسیار تأثیرگذار در جذب خیران مدرسه‌ساز داشته است طوری که بیش از ۵ هزار مدرسه‌بانیگری‌هایش ساخته شده است و یکی از خیران در وصفش می‌گوید: علیزاده گوهری است که شاید خیلی‌ها اکنون آن طور که باید و شاید قدرش را ندانند اما زمانی که در این دنیا نباشد، آن موقع خلأ وجودش حس می‌شود و بیش از هر زمانی می‌توان فهمید که چقدر در جذب خیران مدرسه‌ساز نقش داشته است. این خیر موفق، اکنون علاوه بر اینکه ریاست مجمع خیران استان را بر عهده دارد، مدیرعامل یکی از بزرگ‌ترین بیمارستان‌های خیریه کشور است. قرار می‌گیرد دفتر کارش در بیمارستان موسی ابن جعفر^(ع) می‌گذارد و هم گذشته، خاطرات و مسیر پرپرکت زندگی‌اش را مرور می‌کنیم.

فهمیده شهری گفت و گویا او حسرت بر دل می‌نشانند. هر اتفاقی را که تعریف می‌کند با خودت می‌گویی «کاش من جای او بودم.»

در طول مصاحبه این حس و حال بارها بر ایتم تکرار شد اما جایی از گفت و گو چیزی گفت که تلنگر بزرگی محسوب می‌شد. آنجا که با آرامشی در صدایش این را شنیدم: خوشحالم که عمرم را هدر ندادم و طوری زندگی کردم که وقتی به گذشته برمی‌گردم به جای حسرت از مرور خاطرات لذت می‌برم.

احتمالاً یکی از خوشبختی‌های هر آدمی، قرار گرفتن در همین نقطه است که از گذشته‌اش رضایت خاطر داشته باشد. نقطه‌ای که محمدحسین علیزاده آن را تجربه کرده است. او یکی از خیران ساکن در محله دانشجویست که «مدرسه‌سازی» با نامش پیوند خورده است.

علیزاده و همسرش ۲ مدرسه هم از محل ارثیه به نام پدرانشان ساخته‌اند

#خیر_مدرسه_ساز #کار_خیر #دانش_آموز

که تا قبل از این به تعبیر بعضی‌ها سربار خانواده‌هایشان بودند با یاد گرفتن این مهارت‌ها به نان آور خانواده تبدیل شدند و شیرینی‌های این‌ها را تا آلمان صادر کرده‌ایم.

به گفته علیزاده این اولین هنرستان خوداشتغالی برای دانش‌آموزان معلول ذهنی است و این قدر نتایج خوبی داشته که پس از آن در سراسر کشور الگو قرار گرفته است.

علیزاده خودش را یک فرد ثروتمند می‌داند و صحبت‌هایش را این گونه ادامه می‌دهد: شاید اگر من سهم ارث یا درآمد کم را به عنوان مثال صرف احداث یک کارگاه تولیدی می‌کردم اکنون درآمد مالی بیشتری می‌داشتم اما به اقتضای نوع فعالیتیم که با هر دو قشر خیلی پولدار و خیلی فقیر، از نزدیک در ارتباط هستم با چشم دیده‌ام که ثروت آرامش نمی‌آورد و خودم آگاهانه این سبک زندگی معمولی را انتخاب کرده‌ام.

او جمله‌ای را با تکیه بیشتر بر بیان می‌کند: پیش نهاد مشاغل و جایگاه‌های بالاتر اداری و سیاسی را هم داشتم اما هیچ کدام را قبول نکردم و گفتم با این مردم بیشتر خوش هستم. من از همین مردم چیزهایی یاد گرفتم که ارزشش را از هر دارایی بیشتری می‌دانم و این را کسی می‌فهمد که لذت این سبک زندگی را چشیده باشد.

علیزاده اکنون چند ماهی است که مدیر عاملی بیمارستان خیریه موسی ابن جعفر^(ع) را که می‌توان آن را یکی از بزرگ‌ترین بیمارستان‌های خیریه‌ای کشور دانست، برعهده گرفته است. او در اینجا هم قصد دارد رفاه و آرامش بیشتر را برای بیماران فراهم کند.

محمدحسین علیزاده در کنار عثمان محمدپرست در همایش مدرسه سازان در آذرین ۱۳۸۶

مهیا کننده آرامش کار

سراغ چند نفر از خیرانی رفتیم که با علیزاده در ارتباط هستند. دکتر سید عبدالرضا حسینی نسب از جراحان چشم پزشکی بازنشسته است. او پس از فوت پدرش تصمیم می‌گیرد مدرسه‌ای برای یادبوش بسازد. سرانجام با علیزاده آشنا می‌شود و قرار می‌شود مدرسه‌ای در یکی از روستاهای بیرجند ساخته شود. حسینی نسب می‌گوید: روزی که برای بازدید و بستن قرارداد رفتیم، تصمیم داشتم مبلغ محدودی هزینه کنم اما این قدر قدر شناسانه و با احترام و محبت برخورد کردند که نظرم عوض شد و گفتم هر قدر هزینه‌اش بشود پرداخت می‌کنم. او بعد از این تجربه شیرین، دیگر اقوام و بستگان را هم به مشارکت در مدرسه‌سازی ترغیب می‌کند و تاکنون ۱۸ مدرسه با مشارکت او و اطرافیانش ساخته شده است. این خیر مدرسه‌ساز در توصیف علیزاده می‌گوید: ایشان از آن افراد تأثیرگذاری است که تا وقتی هست آن قدر کارها به روال عادی پیش می‌رود که کسی قدرش را نمی‌داند و فکر می‌کنند وظیفه‌اش را انجام داده اما بعد از ۱۲۰ سال که نباشد تازه می‌بینند فرد دیگری نمی‌تواند مانند او کارها را پیش ببرد.

دکتر فاطمه هادوی که عضو هیئت علمی دانشگاه فردوسی و از دیگران خیران مدرسه‌ساز است، درباره علیزاده چنین می‌گوید: ایشان فردی آرام اما بسیار تأثیرگذار است و از سه مدرسه‌ای که من در ساختنش مشارکت داشتم، دو مدرسه‌ای که با پیگیری‌های علیزاده ساخته شد آن قدر کارهایش سریع و با نظم پیش می‌رفت که من فقط تماشا می‌کردم و لذت می‌بردم اما برای ساخت مدرسه سوم که ایشان نبود بسیار اذیت شدم.

او برای علیزاده آرزوی سلامتی می‌کند و ادامه می‌دهد: صرف وجود و حضور چنین شخصیت‌هایی سرمایه بزرگی است و امیدوارم آن‌طور که در شأن ایشان و مصلحت جامعه است از توانایی‌هایشان استفاده شود.

ساخته شده است و با ذکر خاطراتی به توضیح این گفته‌اش می‌پردازد: در روستایی دور افتاده پیرزنی زیر پوشش کمیته امداد بود که پسرش در اثر تصادف فوت کرده و می‌خواست دیه او را صرف مدرسه‌سازی کند. وقتی دیدم خودش وضع مالی خوبی ندارد دست‌نگه داشتم و پول را از او نگرفتم. قرار می‌گذاشتم تا بتوانم از نزدیک حال و روزش را ببینم. وقتی رفتم دیدم کل خانه‌اش یک فضای شش‌هفت متری کاهگلی بود که حتی به جای در، جلوی خانه کیسه‌گونی زده بود. نه بیخچال داشت و نه گاز و... مات و مبهوت مانده بودم که چرا این فرد پول دیه را صرف زندگی خودش نمی‌کند. هر چه با او صحبت کردم که حداقل بخشی از دیه را به زخم‌های زندگی‌اش بزند قبول نمی‌کرد و می‌گفت مال دنیا را می‌خواهم چه کار کنم؟ شما بروید با این پول مدرسه بسازید تا بچه‌ها در آن درس بخوانند. حتی اجازه نداد که خودمان دستی به سر و روی خانه‌اش بکشیم. بین صحبت‌هایش گفت فقط یک آرزو دارد و آن اینکه به زیارت مکه مشرف شود. با کمک خیران سفر مکه را برایش فراهم کردیم و از زندگی‌اش فیلمی کوتاه ساختیم و در همایش‌ها برای خیران پخش می‌کردیم. نمی‌دانید با این فیلم چه اشک‌ها که ریخته شد و تحت تأثیر آن چه مدرسه‌ها که ساختند. خیران وقتی چنین افرادی را می‌دید نمی‌گفتند ما با این همه دارایی کاری نکرده‌ایم. همه حسرت دل بزرگ و روح آسمانی این پیرزن را می‌خوردند. هم نشینی من با چنین افرادی، فراتر از ساختن مدرسه، روح خود را ساخت و آرامشی که امروز دارم مدیون این افراد هستم. به گفته‌او این پیرزن با دیه پسرش در ساخت مدرسه‌ای مشارکت کرد و آن مدرسه به اسم فرزندش نام‌گذاری شده است. چند سال بعد که خود پیرزن فوت می‌کند علیزاده برای اینکه نام این فرد خیر و الگو، ماندگار بماند با هزینه شخصی، مدرسه‌ای به نام پیرزن در نزدیکی روستایش می‌سازد.

با مردم بودن از هر ثروتی با ارزشی تراست

علیزاده و همسرش ۲ مدرسه هم از محل ارثیه به نام پدرانشان ساخته‌اند. علاوه بر این او به مدرسه دیگری که در مشهد برای دانش‌آموزان استثنایی ساخته‌اند اشاره می‌کند و می‌گوید: تا سال ۸۵ دانش‌آموزان ناتوان ذهنی فقط تا مقطع راهنمایی تحصیل می‌کردند. این موضوع خیلی ذهنم را مشغول کرده بود که چطور می‌توانیم کمکی به آن‌ها بکنیم. سرانجام تصمیم گرفتیم یک هنرستان در محدوده سیدی به نام دکتر فاطمه هادوی برایشان بسازیم که می‌توان آن را به نوعی کارگاه خوداشتغالی دانست. در این مدرسه هنرهایی همچون آشپزی، شیرینی‌پزی، ساخت صنایع دستی و... آموزش داده می‌شود و بچه‌هایی

حضور علی دایی در افتتاح مدرسه خیرساز در تربت جام ۱۳۹۴

علی دایی به مراسم افتتاح مدرسه آمد

علیزاده در خاطراتش به خیری به نام نازی صفاری از کشور آمریکا اشاره می‌کند و می‌گوید: این فرد می‌خواست مدرسه‌ای بسازد اما نگران بود که پول را واریز کند و مدرسه ساخته نشود. ساخت مدرسه را شروع کردیم و دیوارهایش را بالا بردیم و کاشی سردرش را به نام خیر نصب کردیم. بعد تصاویر را برایش فرستادم. وقتی دید بدون پرداخت هیچ مبلغی مدرسه‌ای به نامش ثبت کرده‌ایم اعتمادش جلب شد و چون با علی دایی آشنا بود پول را به حساب او ریخت تا بدین طریق به دست ما برسد. وقتی برای افتتاحیه دعوتش کردیم گفت می‌تواند از علی دایی هم بخواهد بیاید. من گفتم قبول نمی‌کند اما او دعوت را قبول کرد. بدین ترتیب در یک روستای مرزی که چند بار سابقه حمله اشراک داشت باید امنیت فرد خیر میلیاردری و علی دایی و همسرش را تأمین می‌کردیم. در این مراسم یکی از دانش‌آموزان دکلمه بسیار تأثیرگذاری خواند و علی دایی و همسرش مثل باران بهار گریه می‌کردند. بعد هم با انگیزه زیادی تصمیم گرفتند کنار کارهای خیر پنهانی‌ای که انجام می‌دهند، در اردبیل مدرسه بسازند.

● به کار گرفتن هنر در مدرسه‌سازی

بعد از این، علیزاده به اداره کل آموزش و پرورش خراسان دعوت می‌شود تا به واسطه هنری که دارد، پوسترها و نقاشی‌هایی برای جذب خیران مدرسه‌ساز طراحی کند. به گفته خودش معمولاً آن زمان فرهنگیان با سابقه می‌توانستند وارد اداره کل آموزش و پرورش شوند اما او به دلیل مهارت‌های هنری‌اش فقط با ۳ سال سابقه وارد این اداره می‌شود. زین پس هنرش تحت تأثیر درد‌های بی‌سواد، فقر و محرومیت که از نزدیک آن‌ها را دیده و لمس کرده بود، قرار می‌گیرد و خروجی آن، عکس‌ها و طراحی‌های تأثیرگذاری می‌شود که تأثیر زیادی در جذب خیران مدرسه‌ساز ایجاد می‌کند. او خودش هم به عنوان معاون مشارکت‌های مردمی اداره کل نوسازی مدارس استان و مدیر عامل مجمع خیران مدرسه‌ساز جزو اولین افرادی بوده که با خیران ارتباط می‌گیرد و با اعتمادسازی، آن‌ها را به این عرصه دعوت می‌کند.

علیزاده که از سال ۱۳۸۱ به اداره کل نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس استان منتقل شده است، خاطرات زیادی از این دوران دارد. از خیرانی می‌گوید که ابتدا اعتماد داشتند پولی که می‌دهند فقط صرف مدرسه‌سازی شود اما او به شیوه‌های مختلف این اعتماد را جلب می‌کند و در آخر بعضی از آن‌ها به جای یک مدرسه چندین مدرسه می‌سازند. حتی خیران خارج از کشور با او ارتباط می‌گیرند و به کمک آن‌ها مدرسه‌های متعددی ساخته می‌شود. نتیجه این تلاش‌ها و ارباب‌زنی‌ها این است که در طول ۳۰ سال حضورش در دو اداره کل آموزش و پرورش و اداره نوسازی مدارس استان، در جذب بیش از ۴ هزار خیر و ساخت بیش از ۵ هزار مدرسه نقش داشته است. به گفته خودش در این مدت خراسان‌های رضوی، جنوبی و شمالی را مثل کف دست یاد گرفته و چون اولویت، ساخت مدرسه در مناطق محروم است، بیشتر روستاهای این سه استان را رفته است.

● ساخت خانه برای سیل‌زدگان و بیمارستان

فروردین سال ۹۷ که از اداره نوسازی مدارس استان بازنشسته می‌شود، به عنوان رئیس هیئت مدیره مجمع عالی خیران کشور انتخاب می‌شود و همچنان این مسئولیت را برعهده دارد. ارتباط تنگ‌انگ او با خیران به مدرسه‌سازی ختم نمی‌شود و برحسب تمایل آن‌ها و اقتضای شرایط، وارد مسائلی همچون ساخت منزل برای سیل‌زدگان کلات، بردسکن، سیستان و بلوچستان و سبزوار می‌شوند.

اومی‌گوید: مردم و مسئولان تربت حیدر به تقاضای ساخت بیمارستانی برای بیماران سرطانی را داشتند که با کمک خیران بیشتر کارهای آن را انجام داده‌ایم و رو به اتمام است. در شهرستان زاوه تربت حیدر به هم بیمارستان نیمه‌تمامی داریم که کارهای آن نیز به لطف خیران در حال انجام است. بیمارستان دیگری هم در شهرستان نیشابور در دست‌احداث داریم. پس از سیل سیستان و بلوچستان، گروهی متشکل از پزشکان با تخصص‌های گوناگون راه‌همراه با دارا و ازم کردیم که به روستاهای رفتند و ضمن ویزیت رایگان، همانجا دارو هم به‌طور رایگان داده می‌شد. حمایت مالی از دانش‌آموزان دارای رتبه زیر هزار در تربت حیدر به وساخت ۸ سالن ورزشی از دیگر کارهایی بود که انجام دادیم. در ایام کرونا نیز حمایت‌های مختلفی از کادر درمان و اقشار آسیب‌پذیر جامعه داشتیم و بسته‌های حمایتی متعددی تهیه و توزیع شد.

● پیرزن فقیری که بخشنده بود

علیزاده نفس عمیقی می‌کشد و سبک‌بال و با آرامش می‌گوید: خوشحالم که عمرم را هدر ندادم و طوری زندگی کردم که وقتی به گذشته برمی‌گردم به جای حسرت از مرور خاطرات لذت می‌برم. او معتقد است هنگام این رفت‌وآمد هاوسا ساخت و سازها روحیه خودش هم

توفیق کار خیر را هم خدا داده

علیزاده در قبال کارهای خیری که انجام داده است، به دنبال گرفتن پاداش مادی از خداوند نیست. او می‌گوید: اگر من پولی برای خرج کردن دارم نتیجه عقل و شریاطی است که خدا در اختیارم گذاشته است و اگر دل بزرگی دارم که حاضرم پولم را در راه خیر صرف کنم باز هم از لطف خداست. پس چرا باید توقع پاداش داشته باشم؟ او یادی از یکی از خیران می‌کند و می‌گوید: این فرد با وجود اینکه در ساخت مدرسه مشارکت کرده بود حاضر نبود از مالیات معاف شود و می‌گفت من با امکانات همین دولت درس خوانده‌ام، کسی شده‌ام و به جایی رسیده‌ام حالا هم باید مالیات دارایی‌ام را پرداخت کنم.

بانوی عطار محله و کیل آباد، اصول این حرفه را در دنیای علم و دانش آموخته است

کسب و کار خوشبو اما خطیر

رضاریحی عطر خوش ریحان، رزماری، زنجبیل و زعفران در هوای کوچه پیچیده است. ظاهر مغازه مانند بقیه مغازه های عطاری است. ویتترین های کوچک شیشه ای با گیاهان دارویی پر شده است و به دلیل رعایت بهداشت، روی ویتترین های پلاستیکی قرار دارد. نام هر گیاه به همراه برخی خواص آن ها با برچسب مشخص است. عرقیات گیاهی، روغن ها و صابون های گیاهی هم جای خود را دارند و مشتری به راحتی می تواند محصول مورد نیاز خود را انتخاب کند.

در سال های اخیر به دلیل عوارض داروهای شیمیایی، گرایش مردم به استفاده از گیاهان دارویی بیشتر شده است و در مواردی ترجیح می دهند به جای داروخانه ها راه عطاری ها را پیش بگیرند. مهناز سرسخت، قدیمی ترین عطار محله و کیل آباد، است. او ۱۵ سال می شود که در این حرفه مشغول است. او تحصیلات دانشگاهی خود را هم در این رشته سپری کرده است و مدرک کارشناسی بهره برداری از گیاهان معطر دارویی دارد.

اول از همه باید مجوز گرفت

مغازه اش خیلی بزرگ نیست، شاید ۱۲ متر مربع می گوید این محله کشش بیشتر از این را ندارد. او درباره نحوه شروع این حرفه توضیح می دهد: قبل از هر چیزی باید مجوزهای لازم را بگیرد. جواز کسب را از صنف عطاری و کارت بهداشت را هم باید از اداره بهداشت گرفت. متراژ مغازه می تواند از ۱۰ متر مربع شروع شود و برای گرفتن مجوز، دیوارها باید تا سقف سرامیک یا کاشی باشد. هزینه رهن و اجاره مغازه هم بستگی به محله دارد. مغازه عطاری وسایل خیلی

زیادی ندارد و قفسه، ترازو، میز و ویترین از وسایل ضروری هستند. تمام این ها را با مبلغی کمتر از ۲۰ میلیون می توان خرید.

مهناز سرسخت ادامه می دهد: بیشترین پول را باید برای خرید جنس کنار بگذارد. اجناسی که در ۵ سال گذشته تورم ۱۰ برابری را تجربه کرده اند، مثلاً جوش شیرین تا ۳ سال پیش کیلویی ۴ هزار تومان بود ولی امسال به ۴۰ هزار تومان رسیده و یازدهم چوبه ۱۰ هزار تومانی تا ۵۰ هزار تومان افزایش قیمت داشته است. خلاصه که برای راه اندازی این شغل حداقل سرمایه لازم حدود ۵۰ تا ۸۰ میلیون تومان است تازه اگر صاحب ملک هستید ولی اگر قصد مستأجری دارید باید مبلغی حدود ۱۵۰ تا ۲۰۰ میلیون تومان را کنار بگذارد.

علم در کنار تجربه کاری نیاز است

این کارشناس گیاهان دارویی در طول سال هایی که حرفه عطاری را ادامه داده است نزد استادان طب سنتی مانند استاد سید حسن بخارایی شاگردی کرده و کتاب های زیادی نیز خوانده است که از جمله آن ها می توان به «دایره المعارف مصور گیاهان دارویی»، «درمان گیاهی با روش بوعلی سینا»، «تولید و فروش گیاهان دارویی» اشاره کرد. او از معدود عطاری هایی است که تحصیلات آکادمیک مرتبط دارد و دانش آموخته مقطع کارشناسی رشته بهره برداری از گیاهان معطر دارویی است.

بانوی توانمند محله و کیل آباد تأکید بر اینکه در این حرفه، تجربه و دانش حرف اول را می زند. توضیح می دهد: عطاری مانند بقالی نیست که با خرید چند کالا و فروش آن ها به مردم درآمد داشته باشید، یک عطار خوب و با تجربه باید به خواص گیاهان دارویی

مختلف و مواد مؤثر آن ها اشراف کامل داشته و با اصول درمان دارویی که عرضه می کند آشنا باشد. یک عطار خوب باید در باره تداخل داروهای گیاهی و داروهای شیمیایی اطلاعات کافی داشته باشد چرا که مصرف هم زمان برخی داروهای گیاهی با داروهای شیمیایی موجب خونریزی دستگاه گوارشی، تشنج و ایجاد مشکل برای بیماران قلبی، عروقی و دیابتی می شود. یک عطار خوب باید مزاج ها را بشناسد و نسخه پیچی گیاهان دارویی را با توجه با طبع سرد و گرم و معتدل افراد انجام دهد. همه این ها چم و خم کار است و فقط با دانش و تجربه کافی به دست می آید.

با جنس جور، بازار کساد نمی شود

اگر عطاری ها جنسشان جور باشد، هیچ گاه بازار کسادی ندارند. مهناز سرسخت این را می گوید و ادامه

عکس: مهدیه غفوریان / شهرآرا

می دهد: فصل رونق کار عطاری ها در ماه های محرم، صفر و رمضان است که مشهدی ها برای نذری دادن شله زرد، شله مشهدی، دیگچه، حلوا و انواع شربت ها مشتری پرو پا قرص ادویه جات، زعفران، تخم شربتی، خاکشیر و عرقیات می شوند.

او یادآوری می کند: علاوه بر این، در یکی دو سال اخیر همه مردم دنبال داروی کرونا بوده اند. از داروهای گرفته که برای رفع عفونت مناسب است تا گیاهان دارویی مثل آویشن، ختمی، عناب و پونه کوهی. اما باز هم تأکید می کنم داروی گیاهی را نباید بدون حساب و کتاب تجویز کرد چرا که مصرف بی رویه و سر خود آن ها می تواند آسیب رسان باشد. به عنوان مثال آویشن برای کسی که دچار سرماخوردگی شده است شاید مناسب باشد اما بیماری فردی را که تیروئید پرکار دارد تشدید می کند.

خشکسالی و خطر گرانی

اقلیم متنوع و جغرافیای مناسب، موجب رویش بسیاری از گیاهان دارویی در استان خراسان رضوی شده است با این حال برخی از این گیاهان رو به انقراض هستند. مهناز سرسخت می گوید: در فصل بهار، از تفاعلات جاغرق، کنگ و هزار مسجد محل رویش بسیاری از گونه های گیاهی همچون چای کوهی، بابونه، شاتره، کلپوره، نعنا، بیدمشک و گل محمدی بوده که بخشی از نیاز عطاری ها را برطرف می کند اما در سال های اخیر عواملی همچون خشکسالی، برداشت های بی رویه، و یلا سازی در زمین های کشاورزی و چرای بی رویه دام ها باعث انقراض برخی گونه های گیاهان دارویی مانند اسطوخودوس شده است که این موضوع یکی از مهم ترین دلایل افزایش قیمت گیاهان دارویی در دو سه سال گذشته بوده است. البته عوامل دیگری مانند شیوع کرونا و افزایش تقاضای برخی گونه های گیاهی، افزایش قیمت دلار و احتکار گیاهان دارویی توسط برخی سودجویان هم بر افزایش قیمت گیاهان دارویی دخیل بوده است.

داروهای گیاهی تاریخ انقضا دارد

عطاری ها باید گیاهان دارویی را در مکانی خشک و خنک نگهداری کنند که از تابش مستقیم نور آفتاب در امان باشد. کارشناس بهره برداری از گیاهان دارویی در این باره توضیح می دهد: در ست است که گیاهان دارویی از طبیعت گرفته می شوند و به صورت خشک استفاده می شوند اما باز هم مانند مواد خوراکی و داروهای شیمیایی تاریخ مصرف دارند و پس از مدتی کارایی خود را از دست می دهند، حتی طعم، بو و خواص سابق را هم ندارند و استفاده آن ها می تواند باعث اختلال در بدن و ایجاد بیماری شود. از طرفی گیاهان دارویی بعد از برداشت از مراتع باید کاملاً خشک شوند و گر نه بعد از مدت کوتاهی فاسد شده و در اصطلاح پروانه می کنند، گیاهان فاسد شده یک ماده دور ریختنی محسوب می شوند اما بعضی همکاران ما آن ها را الک کرده و دوباره استفاده می کنند!

یک عطار خوب باید مزاج ها را بشناسد و توصیه ها را با توجه به طبع شخص انجام دهد

داستان‌های نوجوان محله جاهد شهر در رقابت‌های استانی درخشیده است

نوشتن از گل‌های خانه مادر جان

سیدمصطفی بهشتی | نمایشگاه نقاشی سبک نگارگری ایرانی با نمایش آثاری از هنرمندان شهر در نگارخانه قلمرو خیال در محله فارغ التحصیلان برگزار شد. این نمایشگاه تخصصی نقاشی سبک اصیل ایرانی با عنوان «آوای سیمرغ» دایر شد. میهمان آخرین روز این نمایشگاه شدیم تا گزارشی از حال و هوای آن بنویسیم.

● دنیای طرح و رنگ

داخل نمایشگاه هر قاب که نمایانگر هنر یک هنرمند است نگاه‌ها را به خود جلب می‌کند. دنیایی از طرح و رنگ ما را احاطه کرده است. نوید بهشتی مسئول برگزاری این نمایشگاه که خودش از هنرمندان صاحب اثر در این مجموعه نقاشی است می‌گوید: این نمایشگاه از ۲۶ آبان آغاز شده و تا پایان آبان ادامه داشت. «آوای سیمرغ» یک فرصت برای نمایش نقاشی‌های تخصصی نگارگری است که در واقع نقاشی اصیل ایرانی است. مادر این نمایشگاه ۱۲۴ اثر هنری از ۱۹ هنرمند مشهدی را به نمایش گذاشتیم که با استقبال خوب شهروندان و علاقه‌مندان به هنر روبه‌رو شدیم. به‌نادر ادامه به تعدادی از آثار نصب شده روی دیوار اشاره می‌کنم و می‌گویم: این‌ها نقاشی‌های سبک نگارگری، تذهیب و گل و مرغ هستند، این سبک نقاشی مختص ایران است. حدود ۷۰۰ سال قبل اولین آثار این سبک کشیده شده است و بیشتر برای نمایش نقاشی‌های تاریخی مانند فضای‌های سنتی و شخصیت‌های قدیمی مانند پادشاهان استفاده می‌شود.

او در باره اهداف برگزاری نمایشگاه نیز می‌گوید: نمایش آثار هنرمندان در این فضا، ما را در رسیدن به ۳ هدف نزدیک می‌کند. اولین هدف ما زنده نگه داشتن هنر اصیل ایرانی است که مظهر زیبایی است. دومین هدف تشویق هنرمندان به ادامه راه خود است و در اینجا سعی داریم به دیده شدن بیشتر توانایی آن‌ها کمک کنیم. هدف نهایی هم آشنایی بیشتر شهروندان با هنر نقاشی نگارگری به عنوان یک سبک اصیل ایرانی است.

● شناخت کم‌جوانان از هنر ایرانی

زهرا صالح‌نژاد از هنرمندان صاحب اثر در نمایشگاه «آوای سیمرغ» برگزاری چنین نمایشگاهی را فرصتی مناسب برای اهالی هنر می‌داند و می‌گوید: متأسفانه شناخت جامعه به‌ویژه جوانان ترها در باره هنرهای نگارگری، تذهیب و گل و مرغ بسیار کم است و برگزاری نمایشگاه‌ها در زمان‌های مختلف و فضاهای متفاوت به معرفی بیشتر این هنرهای ایرانی منجر می‌شود. از طرفی بازدید شهروندان و استادان نقاشی از این نمایشگاه‌ها باعث دلگرمی هنرمندان است که خودش به بهبود کیفیت کار هنرمندان در آینده کمک می‌کند.

گفت‌وگویی پایانی ما با میترآصابری یکی از بازدیدکنندگان نمایشگاه است که در باره این هنر و آثار موجود، می‌گوید: این قاب‌ها تمام نگاه و ذهن آدم را در یک لحظه معطوف خود می‌کند. البته ما فقط به چشم یک نقاشی به آن‌ها نگاه می‌کنیم در حالی که لازم است این هنر و تخصص بیشتر برای جامعه تشریح شود. چرا که هر چه اطلاعات شهروندان بیشتر باشد می‌توان ارتباط بهتری با این آثار گرفت.

رضاری یکی از کودکان امروز دسترسی بیشتری به کتاب دارند و خانواده‌ها نیز پیش از گذشته به اهمیت مطالعه در زندگی فرزندان نشان پی برده‌اند. همین مسئله باعث شده است با کودکان با استعدادی برخورد کنیم که دایره واژگانی خوبی دارند و علاقه‌مند به داستان‌نویستن هستند. یکی از این کودکان با استعداد، پریناز دنکوب، نوجوان ۱۱ ساله محله جاهد شهر، است که تاکنون بیشتر از ۱۰ داستان کوتاه نوشته و در قاصه‌گویی و شاهنامه‌خوانی هم‌دستی برآتش دارد.

● بانو نوشتن، احساس آرامش می‌کنم

پریناز متولد ۱۳۸۹ است. مادرش دانش‌آموزته رشته کتابداری است و به واسطه شغلش پریناز را هر روز به کتابخانه می‌برد. او از کودکی با مجموعه‌ای از کتاب‌های کودک، یادگست‌ها و بازی‌های کودکانه بزرگ شده است که هر کدام از آن‌ها در توسعه استعدادها و شکوفایی خلاقیت پریناز نقش بسزایی داشته‌اند.

از او می‌پرسم از چه زمانی متوجه شدم که به نوشتن علاقه داری، او در جواب می‌گوید: از ۳ سال پیش، وقتی که هشت ساله بودم. انشایم در مدرسه اول شد. معلم انشایم مرا تشویق کرد و از همان روز، هر روز می‌نویسم و با داستان‌هایم زندگی می‌کنم.

برایم جالب است که یک دختر ۱۱ ساله این همه به نوشتن علاقه‌مند است. پریناز توضیح می‌دهد: نوشتن به من احساس آرامش می‌دهد. وقتی داستان می‌نویسم از خودم راضی هستم. نوشتن فکر من را باز می‌کند، به نظر من افرادی که می‌نویسند با وجود کتاب، قلم و نوشتن، احساس تنهایی نمی‌کنند.

● کسب رتبه برتر استانی

پریناز در میان نوشته‌هایش داستان‌های «کارگاه کوچولو و ویروس کرونا» و «گل‌های خانه مادر جان» را خیلی دوست دارد. داستان‌هایی که در جشنواره داستان‌نویسی دانش‌آموزی استانی رتبه برتر را به دست آورده است.

او در باره بچه‌هایی که علاقه‌مند به نویسندگی هستند امانی دانند چگونه و از کجا باید شروع کنند، می‌گوید: به آن‌ها می‌گویم داستان‌نویستن امکان پذیر است به شرط اینکه استعداد و حس و حال نویسندگی را داشته باشند. نباید به خودش سخت بگیرند، کم‌کم شروع کنند و بعد داستان‌های کوتاه بنویسند. کتاب هم زیاد بخوانند تا واژه‌ها و جملات زیادی را بلد باشند و آن‌ها را بنویسند.

● اجرای برنامه شاهنامه‌خوانی

دانش‌آموز ۱۱ ساله مشهدی علاوه بر داستان‌نویسی به شاهنامه‌خوانی هم علاقه‌مند است، او در ویژه‌برنامه پاسداشت بزرگ‌ترین حماسه سرای ایران که با حضور شاهنامه‌خوانان پارسی زبان از کشورهای ایران، افغانستان، تاجیکستان، پاکستان و هند برگزار شد، اجرای برنامه داشت و تشویق همگان را برانگیخت.

پریناز در بین داستان‌های شاهنامه به «هفت‌خان رستم» اشاره می‌کند و می‌گوید: از نظر من زندگی یک سفر پر مخاطره است مثل هفت‌خان رستم! باید خودمان را آماده این سفر کنیم. دست پاچه نشویم، به فکر سرما و گرما باشیم، به فکر تن پوش و آذوقه راه باشیم، با صبر و حوصله گام برداریم. خلاصه اینکه «زندگی» بزرگ‌ترین سفر تمام عمر ماست. باید شش دانگ حواسمان جمع باشد و از این هفت‌خان به سلامت بگذریم.

امید
محله

عیدگاه

نمایشگاه نقاشی نگاری
در محله فارغ التحصیلان
برگزار شدتماشای
آوای سیمرغ

محلات منطقه ما:

۱۱: زیباشهر، آزادشهر، شهید رضوی، سیدرضی دانش آموز، دانشجو، تربیت، شریف وفارغ التحصیلان

۱۲: الهیه، امیریه، وکیل آباد جاهد شهر، کلا ته بر فی فردوسی، چهاربرج، مجیدیه، رحمانیه، نقویه، صادقیه

کوچه قدیمی ترین مجتمع مسکونی منطقه

بامبلغ یک میلیون تومان پول پیش واقساط ۲۸ هزار تومان در ماه! این خیابان هم بوستان محلی دارد، هم بازار محله مناسب و هم برج های مسکونی لوکس و گران قیمتی که هر روز سربه آسمان می کشند؛ ترکیبی از مدرنیته و نوستالژی که حال آدم را خوب می کند.

رضاریاحی | خیابان اقدسیه ۳۶ و مجتمع های مسکونی ای که در دل آن جای دارد، شناسنامه محدوده تازه تأسیس الهیه هستند. این خیابان در خاطرات افرادی حضور دارد که بیشتر از ۲۵ سال گذشته به این مکان کوچ کرده اند و واحدهای مسکونی را به صورت اجاره به شرط تملک از اداره مسکن و شهرسازی قدیم خریدند،

خیابان اقدسیه ۳۶

منطقه ۱۲، محله امیریه

دبیر شهرآرا محله: فاطمه خلخالی استاد
دبیر شهرآرا محله منطقه ۱۱ و ۱۲: مصطفی بهشتی
تلفن شهرآرامحله منطقه ۱۱: ۳۸۶۸۰۵۶۶
تلفن دفترشهرآرا محله منطقه ۱۲: ۳۱۹۶۳۶۸

شماره پیامک: ۳۰۰۰۷۲۸۹
دفتر منطقه ۱۱: بولوار دانشجو، دانشجو ۲۹، مجموعه ورزشی گلسا، طبقه اول
دفتر منطقه ۱۲: سجادیه ۳۹، شهید حسینی ۲، ساختمان شماره دو
شهرداری منطقه ۱۲
پست الکترونیک: mahalle11@shahrara.ir
mahalle12@shahrara.ir
کانال شهرآرا محله: @ShahraraMahaleh
دریافت نسخه الکترونیک شهرآرامحله از: shahraranews.ir

عکس: مهدیه غفوریان / شهرآرا

دانشگاه فنی و حرفه ای ثامن الحجج (ع) در سال ۱۳۷۵ در انتهای این معبر ساخته شد و امروز بیشتر از هزار دانشجو دارد که در ۱۵ رشته فنی تحصیل می کنند.

بوستان یاس، بوستانی با ۵ هزار مترمربع وسعت است که به تازگی به زمین بازی کودکان مجهز شده است.

مجتمع مسکونی تاش در خیابان اقدسیه ۳۶ قدیمی ترین مجموعه مسکونی در منطقه ۱۲ است که به صورت واحدهای ۲ طبقه در سال ۱۳۷۵ ساخته شده است.

محمد تقی شریعتی بین جوان های این معبر معروف به عموم محمداست، از افراد خوشنام و معتمد محلی است و در ۲۰ سال گذشته ساکن مجتمع مسکونی «آرای» بوده است.

